

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Dei Immortalis In Corpore Mortali Patientis Historia

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1694

§. II. Christus ab Herode de multis interrogatus nihil respondet.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49178](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49178)

nitatis. Delector ultra omnem modum videre te supra Angelos & homines exaltatum, in ipsius Dei solio assidere, omnis ejus gloriæ consortem, Incredibili gaudio perfundor, dum intelligo ipsos adeò Seraphicos spiritus, imò omnes novem Angelorum Choros, & universas cœli Potestates ad tuos pedes coronas suas abjicere, & infinito intervallo te universos orbis Principes & Monarchas transcendere. Præ lætitia me non capio, quando considero, omnes animas, quæ modò cœlesti gloriâ fruuntur, tibi soli debere, quod illis fruuntur: illos esse fructus sanguinis, ac spolia laboris tui. Omnes facultates animæ meæ præ consolatione gestiunt, cum mihi propono diem illum, quo tu triumphantis more, alis Cherubino- rum insistens, descendes cum omni pompa gloriæ, sedebis supremus Judex vivorum ac mortuorum. O quale gaudium erit, tunc ex ore tuo

*Matt. 25.
21.*

audire: *Intra in gaudium Domini tui!* Tunc ubi videro te, Jesu, gaudium cordis mei, gaudebo valde & gaudebo gaudio magno nimis, quia tu magnus, & laudabilis, & amabilis es nimis.

§. II.

*Christus ab Herode de multis interrogatus,
nihil respondet.*

Iob. 12. 18 **S**tabat hîc vinc-tus funibus Rex regum, qui bal-
theum regum dissolvit, & prae-
cinget fune renes eor-
rum, coram sacrilego Rege Herode, qui non erat
dignus solvere corrigiam calceamenti ejus, imò
nec pulverem pedum ipsius lingere. Herodes,
Luc. 23. 9. quem disertum faciebat dicax curiositas: Interro-
gabat eum multis sermonibus. Instabat opportunè,
importunè; urgebatur ut loqueretur, hortabatur,
supplicabat, blandiebatur, nihil non lenociniis,
minis,

minis, promissis agebat, ut verbum unum ex ore
 ejus extorqueret. Quid interim ad tot verba, &
 quæstiones, & interrogationes, & supplicationes,
 & obtestationes Christus? Audite Evangelistam,
 & stupete: *At ipse nihil illi respondebat* Grande my-
 sterium, ubi Verbum Patris servat silentium. Cur
 non moves linguam, *qui linguas infantium facis di-* Sap. 10.
sertas? Cur nullum jam verbum profers, qui *ver-* 21.
ba vita æterna habes? Cur non, ut aliquid dicas, a- Ioan. 6.
 peris os tuum, qui habes os & sapientiam, cui non 68.
poterunt resistere & contradicere omnes adversarij tui? Luc. 21.
 Qui loquitur, Rex est; nunc autem scriptum est: 15.
Cor Regis in manu Domini; quacumque voluerit, incli- Prov. 21.1.
nabit illud. Moveat te personæ interrogantis di-
 gnitas, moveat audientium celebritas. Qui au-
 diunt, sunt numero plurimi, sanguine nobiles, o-
 pibus locupletes, dignitate præstabiles, potentiâ
 præcellentes, consilio prudentes, Optimates, Ma-
 gnates, & selectissimi totius Galilææ Proceres.
 Numquam habuisti tam honorabilem ut loque-
 reris, confessum: numquam tam exquisitum au-
 ditorium. Singuli pendent ab ore tuo, stant ere-
 ctis auribus, omnes sunt intenti ut te videant, at-
 tenti ut audiant. Si semel loquaris, indubiè clama-
 bunt, & acclamabunt unâ voce omnes: *Numquam* Ioan. 7.
sic locutus est homo, sicut hic homo. Imò dicent, quod 46.
 postea dixerunt de Herode: *Dei voces, & non homi-* Act. 12.28
nis. Frustra omnia. *At ipse nihil respondebat.* Nimi- Eccl. 3.7.
 rum: *Tempus loquendi, tempus tacendi.* Non erat nec
 tempus quando, nec locus ubi, nec personæ qui-
 bus judicabat convenire, aut expedire ut loque-
 retur. Observabat Christus sua, quæ olim dixerat,
 verba: *Nolite dare sanctum canibus, neque mittatis* Matt. 7.6
margaritas vestras ante porcos. Non hos elegit Do-
 minus. Cùm sileret Christus coram Herode, Pa-
 trem

- Math. 11** trem suum indubiè alloquebatur hisce verbis :
- 25.** Confiteor tibi, Pater cœli & terrarum, quia abscondisti hæc a sapientibus, & prudentibus, & revelasti ea parvulis, Parvulis, parvulis. Stabat in medio vilium piscatorum, & mox aperiens os suum, docebat eos. Cum muliere Samaritana, quàm multis differit? Clamabat in plateis cæcus: cum eo mox loquitur, & familiariter alloquitur. Dum enim stipant cæci, claudi, muti, paralytici, hydropici, fæx populi, peripsema totius Jerosolymæ, abjectissimi terræ filii, tunc aperiebat in parabolis os suum: tunc eructabat abscondita à constitutione mundi: tunc eructans in sermone: tunc docebat, tunc clamabat. In palatio, coram Rege, in conspectu tot Procerum servat silentium: Et nihil illi respondebat. Fortè idèd Christus siluit in Aula, ut nobis omnibus hodie loqueretur ex ara. Ecce quicumque estis hoc loco, Auditores, erigite nunc aures, attendite animos, os Domini loquetur: *Eructavit cor meum verbum bonum.* Audi adolescens qui sedes in cathedra pestilentia, qui jaces in pulvere, imò in sterquilinio, in volutabro carnis & sanguinis: clamat ad te, sed sine strepitu verborum, loquitur ad cor, dicens: *Adolescens, tibi dico, surge.* Clamat ad omnes juvenes Academicos: *Venite post me, & faciam vos fieri pisces hominum.* Clamat ad omnes & singulos: *Venite ad me omnes.* Qui vocat omnes, nullum excipit. Quod olim locutus est in Synagoga, hoc ipsum jam loquitur in hac Academia, & hac horâ, hoc loco ad omnes Academicos: *Omnis qui reliquerit domum, vel fratres, aut sorores, aut patrem, aut matrem, aut filios, aut agros, propter nomen meum, centuplum accipiet, & vitam eternam possidebit.* Hæc vox ubi primùm cœpit resonare per mundum, mox implevit eremos Anachoretis, claustra

Virginibus, asceteria Monachis, cellas Cœnobit-
tis, urbes integras viris Religiosis. Tot fuerunt
in hac urbe, in hac Academia juvenes, vestra æta-
tis, sortis, studii, conditionis, qui audiverunt illa
ipsissima verba, & mox jusserunt mundum res
suas habere, & relictis omnibus nudi secuti sunt
Christum nudum. Eadem planè sunt verba quæ
auditis vos, & quæ audiverunt illi; idem qui vo-
bis loquitur Christus; eadem, quæ fuit illorum, est
& fides vestra. Cur ergo, ut illi, nō auditis loquen-
tem? Cur non sequimini vocantem? Sed erit qui
dicat, Summa votorum est, à Deo vocari: utinam
ut illis, sic & mihi loqueretur! jam nunc juravi,
& statui, relictis omnibus sequar eum, & sequar
quocumque ierit. Hoc si promittis, jam reus es
promissi. Hoc enim verò loco, hac ipsâ horâ tibi
loquitur, jam te vocat, ut relictis omnibus eum se-
quaris. Dubitas? sed dubitandi nullus relictus est
locus. Age, adolescens, nonne tecum ipse sincerè
judicas, prudenter, utiliter, feliciter, & sapienter
fecisse adolescentes illos omnes, qui à Christi
tempore ad hunc usq; diem mundo, & omnibus
quæ sunt mundi, renuntiârunt; & ut essent sui, re-
liquerunt omnia sua, & sub disciplina, alii Bene-
dicti, alii Bernardi, alii Francisci, Dominici, Bru-
nonis, Norberti, secuti sunt Christum? Nullus
dubito, laudas eorum consilia, probas exempla,
imò invides illorum sorti: bene, rectè, prudenter
fecisse existimas. Cur ergo, quod ab aliis factum
probas, tu facere recusas? Nonne & tu judicas
tibi quoque ad salutem expedire, ut illorum ve-
stigiis insistens, adhæreas potius Christo, quàm
mundo? viam tibi fore ad cœlum longè expedi-
torem? pauciora illic esse pereundi pericula, plu-
ra pro salute præsidia, ampliora Dei auxilia, ma-

Ad Re-
ligionē
vocari
quid sit,

jora solatia? Hæc omnia firmiter credere, clarè cognoscere, certò judicare, ject ad illa à Christo vocari. Illa quæ tuæ menti affulget, qua illa videas lux, est Christi suadentis, ut illa facias, vox. O lux! ò vox! lux primæva, vox æterna. Lux affulge mentibus; vox insona auribus. Loquere Domine, nullus hîc Herodes, non hîc, ut illic sileas. Tu dixisti, & facta sunt; tu mandâsti, & creata sunt. Tantùm ergo dic verbo: Veni; & veniam, Loquere ergo Domine, sed loquere mihi ad cor. Sufficit ex ore tuo verbum tuum, ut post te trahas mundũ totum. Pauca fueras locutus ad Judæos verba, & *ioan. 12. 19.* mox Pharisæi indignati, clamabant: *Ecce mundus totus post ipsum abit.* Nos omnes ex mundo abibimus, & sequemur te, modò audiamus uno tantùm verbo loquentem te. Ergo exemplo illius, quæ *Luc. 10. 40.* teste te, *optimam partem elegit, sedens secus pedes tuos, ò Domine, audiam verbum tuum.*

§. III.

Christus coram Herode accusatus silet.

CHristus non tantùm de multis ab Herode interrogatus, sed de plurimis à Judæis accusatus, patientiã suã se involvens, nullum, quo illorum criminationes refellat, adducit argumentum; nullum, quo se defendat, profert verbum. Silent Evangelistæ crimina, de quibus aceusabatur; produnt tamen illos, qui illum accusabant; sic enim loquuntur: *Stabant autem principes Sacerdotum, & Scribæ constanter accusantes eum.* Etiam hîc solum Christi pro sua causa patrociniũ, fuit constans silentium. Hoc admirandum, & omnibus seculis inauditum æternæ Sapientiæ silentiũ, suis momentis ponderatum sufficit ad omnium malè loquentium ora obturanda. In primis illi, qui